

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

ANY CCCXLI • DIJOUS 16 D'AGOST DE 2001 • SUPLEMENT NÚM. 13 EN LLENGUA CATALANA

FASCICLE SEGON

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

14550 *ACORD complementari de cooperació entre el Regne d'Espanya i la República de Costa Rica sobre cooperació en matèria de prevenció del consum i control del tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques, fet «ad referendum» a San José de Costa Rica el 24 de novembre de 1999. («BOE» 178, de 26-7-2001.)*

ACORD COMPLEMENTARI DE COOPERACIÓ ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE COSTA RICA SOBRE COOPERACIÓ EN MATÈRIA DE PREVENCIÓ DEL CONSUM I CONTROL DEL TRÀFIC IL·LÍCIT D'ESTUPEFAENTS I SUBSTÀNCIES PSICOTRÒPIQUES

El Regne d'Espanya i la República de Costa Rica, denominades d'ara endavant les parts contractants,

Conscients que la cooperació bilateral és fonamental per afrontar els problemes derivats de l'ús indegut i del tràfic il·lícit de drogues;

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA

Tenint en compte les recomanacions que conté la Convenció de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques, subscrita a Viena el 20 de desembre de 1988, i el Conveni bàsic general de cooperació científicotècnica entre la República de Costa Rica i el Regne d'Espanya de 25 d'octubre de 1990,

Amb la voluntat de coadjuvar en l'objectiu mundial de la prevenció, el control i l'eliminació de l'ús indegut i el tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques, mitjançant un conveni bilateral;

Acorden:

Article 1. *Instruments de cooperació.*

La cooperació en matèria de prevenció del consum i control del tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques s'ha de dur a terme mitjançant:

- a) L'establiment d'un intercanvi permanent d'informació i documentació.
- b) L'elaboració de projectes i programes.
- c) L'assistència tècnica i científica en la realització de tots els projectes i programes.

Article 2. *Activitats de cooperació.*

Les matèries en les quals es du a terme la cooperació en matèria de prevenció del consum i control del tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques són:

- a) En matèria de prevenció:
 - 1) L'intercanvi de propostes per al desenvolupament de programes experimentals.
 - 2) Selecció de programes prioritaris en el camp de la prevenció.
 - 3) Elaboració de programes generals de promoció de la salut i educació per al benestar dels ciutadans i especialment de la joventut.
- b) En matèria sociosanitària:
 - 1) Disseny del paper dels diferents serveis terapèutics en l'oferta assistencial i necessitats que en deriven (serveis de desintoxicació, centres ambulatoris, centres de dia, comunitats terapèutiques, etc.).
 - 2) Tipologia de centres i serveis assistencials.
 - 3) Estudi i avaluació de programes experimentals per a un enfocament integral de l'atenció a farmacodependents.
 - 4) Elaboració de programes experimentals de deshabitació.
- c) En matèria de reinserció social:
 - 1) Estudi i elaboració de projectes de sensibilització de la comunitat per tal de donar suport a la reinserció dels toxicòmans.
- d) En matèria legislativa:
 - 1) Estudi de projectes de lleis i d'altres instruments normatius.
- e) En matèria de lluita contra el tràfic il·lícit de drogues:

La cooperació en la lluita contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicotròpiques s'ha de fer en el marc de la seguretat i en l'àmbit duaner, dins de les competències de les administracions respectives, d'acord amb la seva legislació interna mitjançant:

- 1) L'intercanvi d'informació, publicacions i dades estadístiques respecte al tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicotròpiques.
- 2) L'intercanvi periòdic d'informació operativa d'interès mutu respecte a fets concrets, esdeveniments i persones.

3) Presumptament involucrades en el tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicotròpiques, així com del blanqueig de capitals procedents d'aquest tràfic.

4) L'intercanvi d'informació sobre els mitjans de transport, càrregues, tramesa per correu i altres mitjans, i sobre les rutes i les tècniques utilitzades per al tràfic il·lícit de drogues en trànsit a través del territori d'una de les parts, amb destinació final a qualsevol de les parts.

5) El suport tècnic mitjançant l'intercanvi de professionals per millorar la informació.

6) La disposició de mitjans materials i de tot tipus per millorar l'operativitat i l'eficàcia dels professionals i dels tècnics.

Article 3. *Execució d'activitats de cooperació.*

Els intercanvis d'informació i altres aspectes assenyalats abans entre les parts contractants s'han de fer a través dels òrgans administratius responsables en matèria de drogues d'ambdós països, sota les directrius de la Comissió Tècnica a la qual es refereix l'article 5.

Article 4. *Desplegament de l'Acord de cooperació.*

Les autoritats competents de les dues parts contractants poden negociar i concloure els acords administratius i les normes de desplegament necessàries per a l'aplicació d'aquest Acord.

Article 5. *Comissió Tècnica de Cooperació sobre Drogues.*

Per a l'aplicació d'aquest Acord es crea la Comissió Tècnica hispanocosta-riquenya, integrada de manera paritària per membres designats per les autoritats competents dels dos països.

Formen part de la Comissió Tècnica, per la part espanyola, representants de la Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues i el Ministeri d'Afers Exteriors d'Espanya, i per la part costa-riquenya, representants del Ministeri de Governació, Policia i Seguretat Pública, del Centre Nacional de Prevenció contra Drogues (CENA-DRO) i del Ministeri de Relacions Exteriors i Culte.

Article 6. *Funcions de la Comissió Tècnica.*

La Comissió Tècnica, a més de les funcions que li concedeixin les autoritats competents, té les funcions següents:

- a) Servir de comunicació entre les autoritats competents d'ambdós països en l'àmbit d'aplicació d'aquest Acord.
- b) Proposar a les autoritats competents d'ambdós països les condicions de cooperació en la matèria a què es refereix l'article 2 d'aquest Acord.
- c) Proposar a les autoritats competents els acords administratius i les normes a què es refereix l'article 4 d'aquest Acord.
- d) Fer el seguiment a l'aplicació dels programes i intercanvis que preveu aquest Acord.

La Comissió Tècnica pot constituir grups de treball al seu si i pot demanar la col·laboració de qualsevol altre departament ministerial susceptible de coadjuvar en la tasca, a proposta d'una de les parts contractants.

Independentment de les reunions dels grups de treball, la Comissió Tècnica s'ha de reunir quan ho sol·liciti una de les parts contractants amb dos mesos d'antelació a la data prevista per a la reunió, excepte en casos extraordinaris que n'aconsellin la convocatòria immediata per analitzar els treballs en curs, definir orientacions i avaluar els resultats obtinguts en els diversos camps d'actuació.

Article 7. *Entrada en vigor.*

Aquest Acord entra en vigor al cap de seixanta dies d'haver rebut l'última notificació del bescanvi de notes diplomàtiques, en què les parts contractants es donin coneixement recíproc del compliment dels requisits que preveuen les legislacions internes respectives per a l'entrada en vigor d'aquest Acord.

Aquest Acord roman en vigor indefinidament, llevat que una de les parts contractants el denunciï. La denúncia té efecte al cap de sis mesos d'haver estat comunicada a l'altra part contractant, per la via diplomàtica.

Fet a la ciutat de San José, Costa Rica, el dia 24 de novembre de 1999.—Pel Regne d'Espanya, Jaime Mayor Oreja, ministre de l'Interior.—Per la República de Costa Rica, Juan Rafael Lizano, ministre de Governació, Policia i Seguretat Pública.

Aquest Acord, de conformitat amb el que estableix l'article 7, entra en vigor el 31 d'agost de 2001, seixanta dies després d'haver rebut l'última notificació de compliment dels requisits legals interns respectius.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 12 de juliol de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

14555 REIAL DECRET 783/2001, de 6 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció sanitària contra radiacions ionitzants. («BOE» 178, de 26-7-2001.)

L'article 2.b) del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (EURATOM) disposa que la Comunitat ha d'establir normes uniformes de protecció sanitària dels treballadors i de la població contra els riscos que resultin de les radiacions ionitzants, adreçades a assenyalar les dosis màximes admissibles que siguin compatibles amb una seguretat adequada, els nivells de contaminació màxims admissibles i els principis fonamentals de la vigilància sanitària dels treballadors.

En conseqüència, han emanat del Consell disposicions successives de compliment obligatori per als estats membres, entre les quals es poden esmentar la Directiva 80/836/EURATOM i la Directiva 84/467/EURATOM, que estableixen les normes bàsiques de protecció sanitària de la població i els treballadors contra els riscos derivats de les radiacions ionitzants, completades per altres mesures d'acompanyament que contenen la Directiva 84/466/EURATOM, sobre mesures fonamentals de protecció radiològica de les persones sotmeses a exàmens i tractaments mèdics, o la Directiva 90/641/EURATOM, relativa a la protecció operacional dels treballadors exteriors amb risc d'exposició a radiacions ionitzants per intervenció en una zona controlada.

En aquest sentit, l'actual Reial decret 53/1992, de 24 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de protecció sanitària contra radiacions ionitzants, va dur a terme a Espanya la transposició de les directives esmentades 80/836 i 84/467, d'EURATOM, alhora que permetia aclarir, desplegar i completar el que disposa el capítol VI de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, el qual constitueix la norma bàsica en matèria sanitària en el sentit de l'article 149.1.16a de la Constitució espanyola, en aplicació de la competència exclusiva de l'Estat per dictar legislació laboral segons l'article 149.1.7a de la nostra Carta Magna.

Posteriorment, a causa del desenvolupament considerable en els coneixements científics en relació amb la protecció radiològica, i basant-se en els nous criteris recomanats en la publicació número 60 de la Comissió Internacional de Protecció Radiològica, el 13 de maig de 1996 s'aprova la Directiva 96/29/EURATOM, del Consell, per la qual s'estableixen les normes bàsiques relatives a la protecció sanitària dels treballadors i de la població contra els riscos que resulten de les radiacions ionitzants, que fa una àmplia revisió de les directives 80/836/EURATOM i 84/467/EURATOM precedents, adopta criteris d'estimació de dosis considerats raonables per protegir les persones, tant en una activitat laboral com en altres situacions d'exposició a radiació, incloent-hi les que suposin exposició a fonts artificials de radiació o a fonts naturals de radiació que suposin increments significatius de dosi, i preveu específicament les intervencions degudes a una emergència radiològica. Així mateix, la Directiva 84/466/EURATOM ha estat revisada per la Directiva 97/43/EURATOM, relativa a la protecció de la salut davant els riscos derivats de les radiacions ionitzants en exposicions mèdiques.

El compromís de complir el que disposa l'article 55 de la Directiva 96/29/EURATOM, que imposa a tots els estats membres d'EURATOM l'obligació d'adoptar les mesures legislatives, reglamentàries o administratives necessàries per fer-ne la transposició abans del 13 de maig de 2000, i, d'altra banda, la necessitat de revisar el Reglament de protecció sanitària de 1992, que havia quedat incomplet, desfasat o sense aplicació pràctica pel transcurs del temps, han fet necessari aprovar un nou text reglamentari que, juntament amb altres disposicions que puguin incidir en aquest àmbit, prevegi les normes bàsiques de protecció radiològica aplicables, d'una manera sistemàtica i sota els principis de justificació, optimització i limitació de dosis a què al·ludeix també la mateixa Directiva 96/29/EURATOM, i que amb la derogació de l'anterior Reial decret 53/1992, de 24 de gener, sobre protecció sanitària contra radiacions ionitzants, constitueixi, una vegada més, el text bàsic en matèria sanitària i reglamentació estatal pròpia de l'ordenament laboral, a l'empara dels articles 149.1.16a i 149.1.7a, respectivament, de la Constitució espanyola.

Mitjançant aquest nou Reial decret es fa una transposició de la Directiva 96/29/EURATOM, encara que no íntegra, ja que una part d'aquesta ha estat objecte de transposició en el Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives.

Finalment, cal indicar que el projecte d'aquesta disposició ha estat comunicat a la Comissió de la Unió Europea, d'acord amb el que estableix l'article 33 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (EURATOM).

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Economia, de l'Interior, de Sanitat i Consum, de Treball i Afers Socials, i de Defensa, de conformitat amb la Reglamentació proposada pel Consell de Seguretat Nuclear, escollida la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 de juliol de 2001,

DISPOSO:

Article únic. *Reglament sobre protecció sanitària contra radiacions ionitzants.*

S'aprova el Reglament adjunt sobre protecció sanitària contra radiacions ionitzants.